

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۱۲/۱۲

مطیع الله رو هیال

د شهید پتیال په آثارو کی انتقادي پانگه

د پښتو ادبیاتو په تاریخي سیر کی ستر خوشحال هغه څوک دی چې په آثارو کی ئی د کره کتنی څرکونه په لویه پیمانته لیدل کیږي، خوشحال خان خټک نه یوازې د توري د میدان غښتلی وو بلکې د ادب او فرهنگ د میدان نامي هم وو، هغه ادب د ټولنیز سمون له پاره کاراوه، د دې تر څنگ د ادبیاتو په واقعي معنی چې هنري اغېز ئی باید تر هر څه زیات وي آگاه وو او دغه وجه ده چې آثار ئی تر اوسه د پښتو ادب له پاره د شمزی حیثیت لري. د خوشحال په ټولو آثارو انتقادي تومنه گډه ده، هغه یوازې پر خپلو هم عصر او د هغوی پر آثارو نقد نه کوي بلکې تر خپل عصر مخکني او د هغوی آثار هم تر کره کتنی لاندې راولي او د هغوی سره او کوته سره بېلوي.

د خوشحال خان خټک انتقادات د لوی استاد پوهاند حبیبي په وینا په درو ساحو کی پام وړ دي:

- اجتماعي او ټولنیزه انتقادي برخه
- سیاسي انتقادونه
- ادبي کره کتنه

د خوشحال خان له پراخ علمیت او وسیع جهان بینی څخه جوتهږي چې دغه لوی انسان یوازې نورو ته د انتقاد گوته نه نیوله، بلکې خپل ځان هم د انتقاد تر دایره نه باسي او خپلي سهوي په خپله نقدوي. د ځان نقد او خپلو کړو ته گوته نیول زموږ په ادبیاتو کی له خوشحال خانه راپیلیري. نه یوازې دغه امتیاز د ده په برخه دی بلکې په واقعي معنی د کره کتنی اروا هم د خوشحال خان له آثارو څخه پښتو ادبیاتو ته ننوتلی ده.

د کره کتنی له پاره پراخ فکر، قوي استدلال، ژبني صلاحیت، د تاریخي واقعاتو په اړه ژور لیدلوری، د اصلاحي سمون په موخه له تعصبه خلاصوالي او د اجتماعي موضوعاتو په اړه ټولنیز سمون په نظر کی نیول اولیتونه لري. هر هغه څوک چې له دغو وړتیاوو څخه برخمن وي کولای سي انتقاد وکړي او انتقاد ئی اصلاح راولي، که له دغو ټولو موضوعاتو برعکس افکار ئی آثارو او لیکنو ته لاره پیدا کړي، کره کتنه ئی کمزورې او له هغه جوهره بې برخي ده، د کوم له پاره چې ئی لیکوال د لیکلو کوبښن کړی وي.

زموږ د زمانې غښتلی خو نیمه خوا لیکوال او شاعر شهید عبدالقدیم پتیال هم یو له هغو لیکوالو او شاعرانو څخه وو، چې په آثارو کی ئی انتقادي پانگي ځانگړی ځای درلود. د هغه د پوهې پراختیا، د استدلال قوت او د معلوماتو غوښتني ذخیرې هغه ته دا وړتیا ورکوله چې په ځان کی د کره کتنی او انتقاد روحیه وروزي، هغه مرحوم په دې پوهېدی چې په اجتماعي مسائلو، ادبیاتو او سیاسي موضوعاتو کی کوم کوم ځایونه اصلاح ته اړتیا لري او د سمون له پاره ئی باید څه وسي. په خپلو آثارو، مقالو، ترجمو، شعرونو او منظومو کی ئی کره کتنی ته ځانگړی ځای ورکړی وو. هم ئی پر نورو نقد کاوه او هم ئی خپلي تېروتنې په ورین تندې منلې او اصلاح کولې.

په موضوعي لحاظ د ارواښاد پتیال په آثارو کی ادبي او علمي انتقادونه لوی ځای لري، ورپسې د تاریخي آثارو او کتابونو کره کتنی راځي او په وروستیو وختونو کی ئی د اخباري کالمونو په چوکاټ کی د خپلي ټولني اجتماعي او ټولنيزي ناخوالي ترسیم کړي دي او د یوه دقیق او باریک بینة نقاد په توگه ئی هغو کړو ته گوته نیولې ده چې باید د

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خبر و لولی

ټولنيزي اصلاح په موخه سمې سي. د وروستيو نقدونو ژبه ئې طنزي تومنه لري او په اصطلاح له گوري څخه ئې د مرچکو کار اخيستی دئ.

د مرحوم پتېال په آثارو کې انتقادي پانگه په لاندي ډول ځای سوي ده:

لومړی: په خپلو ځينو ليکنو کې ئې خپلو تېروتنو ته اشاره کړې او د هغوی د اصلاح هڅه ئې کړېده. دغسي سموني تاسي د هغه مرحوم په دوو آثارو (پردېس بېنوا) او (نتلي ليکوال) کې ليدلای او کتلاى سئ. دلته ئې زه د موضوع د اوږدوالي له اسبته له مثالونو څخه تېر سوي يم.

دوهم: شهيد پتېال د ځينو ځانگړو مقالو په وسيله پر ځينو تاريخي او ادبي آثارو باندي نقدونه کړي دي، چې لاندي مقالې ئې د يادوني وړ دي:

په ادبي برخه کې: وحشي تشبیهات، پر "شعرونه او نقدونه" نومي کتاب نقد، په پښتو کره کتنه کې نيمگړتياوي، د محمدنسيم نوري شاعرۍ ته يو ځغلند نظر، دومره تقليد، په پښتو کې نظم ته اړتيا ده که نثر ته؟، پښتو آثار د احتکار په دام کې، شاعر او شعروپوه، تشبیه، المعنی الشعر فی بطن الشاعر، شعرونه شعرونه، ماخذ دي هېر سو، په کيسه مي نثر گډ سي، شعري بي منطقي، آزاد شعر، تذکره ليکنه او داسي نور ...

په تاريخي برخه کې: يوه لنډه يادونه، د ارواښاد قدرت الله حداد د يوه اثر کره کتنه، د سقاوي دورې په باب يوه لنډه يادونه، از عیاری تا امارت او داسي نور ...

په اجتماعي او ټولنيزه برخه کې: نوی رباب په زاړه سر کې، څه ته وزير يې، ماما د اول خبره وکه، ذهني عياشي، مور غريبان ئې گډوډ و هو، ما ويل کميس دي سور دئ تا ويل د خولو شور دئ، نظر يې غواړم نظر تېز لري، دوپيازه د چرگو هم خورم او داسي نور ...

د حاضر مجلس اکثر و دوستانو شهيد پتېال پېژندی او د هغه د شخصيت له دروندتيا او سپېڅلتيا څخه خبر دي، هغه چې ځونه په ظاهره بڼکلی وو، تر هغه زيات په باطن کې پاک او سپېڅلی وو، د هغه انتقادي روحيه يوازي او يوازي د اصلاح او سمون له پاره پارېدلي او د قلم تر نوک راوتلي ده، هغه د خپل قام، خپلي ژبي، خپل ادب او خپل فرهنگ په اړه حساس وو، دغو موضوعاتو ته په تقدس قابل وو او هيڅکله ئې نه غوښتل چې نور دي د دغو موضوعاتو په اړه کمزوری تحليل او بي ځايه فکر ولري، د دغو افکارو د سمون او د هغوی د ردولو له پاره ئې له علمي جرئته کار اخيست او د خپلو نقدونو په ذريعه ئې د سمولو هڅه کړېده. د ارواښاد پتېال د نقد ژبه مهذبه او د موضوعاتو پر اصلي محور راڅرخېده، د هغه نقدونه د يوه واقعي عالم په توگه د افرادو پر ځای د هغوی مولوداتو ته متوجه ول، ځکه ئې اغېز هم زيات وو.

زموږ اوسني ادبي، علمي او فرهنگي جريانونه شهيد پتېال غوندي پاکو او سپېڅلو نقادانو ته اړتيا لري، تر څو د هغوی د سالمو نيوکو او کره کتنو په روڼا کې خپل مسير وټاکي او پر هغه لاره ولاړ سي چې واقعاً مکې ته تللي وي او له هغې لارې راوگرځول سي چې د مکې پر ځای د ترکستان خوا په خوله ورکوي.

د شهيد پتېال اروا دي خوښه وي

د هغه د علميت، پوهي او قلم سيوری دي زموږ پر ځوان ادبي کهول غورېدلی وي!

امين

۱۰ لړم ۱۳۹۶ ش